

РЕШЕНИЕ

№ 540

гр. София, 02.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11064** по описа за **2020** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Делото е образувано по жалба на ТД на НАП С. против Решение от 08.10.2020г., постановено по НАХД № 214/2020г. на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление № 468273- F483104/10.10.2019г.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е незаконосъобразно. Посочва се, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Моли се съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди изцяло наказателното постановление. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, [фирма], чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Прокурорът счита касационната жалба за основателна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество - е основателна.

В производството пред районния съд фактическата обстановка е установена напълно.

На 15.04.2019 г. в 14:55 часа е извършена проверка от страна на контролните органи на търговски обект – магазин за сувенири, находящ се в [населено място], [улица]. Последният е стопанисван от [фирма]. Прегледан е междинен отчет на фискалния апарат. Дневният оборот от последния е установен в общ размер на 105,00 лв. Тези данни са съпоставени с фактическата наличност в касата, която наброявала 93,00 лева. Установената разлика в касовата наличност е в размер на 12.00лв. и представлява въвеждане/извеждане на пари, които не са отразени чрез функция „Служебно изведени“, „Служебно въведени“ на фискалното устройство. Прието е, че дружеството не е изпълнило задължението си да регистрира във фискалното устройство всяка промяна в касовата наличност. Резултатите от проверката са отразени в протокол за извършена проверка №0390219/15.04.2019 г., като на 19.04.2019г. е съставен АУАН. Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното № 468273-F483104/10.10.2019г.

С Решение от 08.10.2020 г. по НАХД №214 / 2020 г. по описа на СРС, 7-ми състав е отменено процесното наказателно постановление. За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, издадени са от компетентни органи в предвидените в закона срокове. Прието е обаче, че извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и дружеството следва да се освободи от административнонаказателна отговорност.

Решението е неправилно.

Нарушената разпоредба на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13. 12. 2006 година за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства задължава извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Тази разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаване на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби и от извършени служебно въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент.

Всяка една разлика между наличните и документираните средства пречатства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност, поради което независимо от причината, всяко движение на парите по касата, е следвало да се отрази.

В случая е наказан търговец, стопанисващ обекта, като отговорността на юридическото лице е безвиновна и обективна. Също така, без значение за фактическия състав на осъщественото нарушение е дали се касае за грешка при отразяването на сумите.

Предвид горното, се установява, че извършеното нарушение е обективизирано по несъмнен начин, респективно НП не е издадено в нарушение на материалните правила, същото е правилно и законосъобразно, поради което районният съд неправилно го е отменил. Съдът намира за неоснователни изводите на съда за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като се засяга фискалният интерес на Държавата.

Нарушението по чл. 33, ал.1 от Наредба Н-18/2006г. на МФ е формално и е довършено с факта на наличие на разлика между разчетена и фактическа наличност на пари в касата, като е без значение стойността ѝ и не е необходимо да са произтекли вреди. Горният извод не се променя от обстоятелството, че фискалното устройство имало технически проблем. Дори устройството да не е работело, то задължение на служителите в дружеството е да го ремонтират и приведат в годно техническо състояние, като до отстраняване на неизправността му съгласно чл. 36, ал.1, т. 4 от Наредбата „продажбите/ сторно операциите се документират с касови бележки от кочан при блокирано ФУ/ ИАСУТД поради нарушена дистанционна връзка с НАП, за не повече от 48 часа от блокирането“.

Поради изложеното съдът приема, че търговецът не е изпълнил задълженията си към Държавата, визирани в чл. чл. 33, ал.1 от Наредба Н-18/2006г. на МФ. Разпоредбата предвижда обективна отговорност за юридическите лица, поради което не се изследва въпросът за вината. Предвид изложеното съображение търговецът отговаря за обективно неизпълнение на задължения към Държавата.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019г.), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

По изложените съображения и на основание чл.221 ал.2 от АПК във връзка с чл.63 ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XXII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 08.10.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав, постановено по н.а.х.д. №214/2020г., като вместо него ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 468273- F483104/10.10.2019г. издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“- С., ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция по приходите, юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: